

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 2P/33/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8514201823
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Sroková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2014:8514201823.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou JUDr. Janou Srokovou v právnej veci starostlivosti súdu o mal. C. W., nar. XX. X. XXXX, bytom F. č. XXX, zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Starej Ľubovni, dieťa rodičov P. W., nar. X. X. XXXX, trvale bytom W., t.č. bytom E. č. X a P. M., nar. XX. X. XXXX, bytom F. č. XXX, v konaní o zvýšenie výživného takto

rozhodol:

Súd m e n í rozsudok Okresného súdu v Starej Ľubovni č.k. 4P/136/2010-35 zo dňa 26.10.2010 vo výroku o výživnom pre mal. dieťa tak, že toto výživné zo strany otca mal. dieťaťa P. W., nar. XX.XX.XXXX z v y š u j e pre mal. C. W., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 25,40 eur mesačne na sumu 27,13 eur mesačne, ktoré výživné je otec povinný uhrádzať vždy do 15-tého dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám matky mal. dieťaťa, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov tohto konania.

o d ô v o d n e n i e :

Uznesením č.k. 2P/33/2014 zo dňa 27.03.2014 začal súd z úradnej povinnosti konanie o zvýšenie výživného pre mal. C. W., nar. XX.X.XXXX, a to zo strany otca, z dôvodu ustanovení § 62 ods. 3 Zákona o rodine, pretože naposledy bolo o výživnom pre mal. dieťa rozhodnuté rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 4P/136/2010-35 zo dňa 26.10.2010 a toto t.č. už nezodpovedá aktuálnej minimálnej výške výživného.

Súd uznesením č.k. 2P/33/2014-29 zo dňa 18.08.2014 ustanovil mal. dieťaťu kolízneho opatrovníka Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Starej Ľubovni /ďalej ÚPSVaR/

Následne súd doručil účastníkom poučenia o ich procesných právach a povinnostiach a vo veci nariadil pojednávanie.

Otec mal. dieťaťa sa na pojednávanie nedostavil, predvolanie mal riadne a včas vykázané, svoju neúčast' neospravedlnil, a preto súd pojednával v jeho neprítomnosti v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p. Otec taktiež ničím nezdokladoval svoje aktuálne príjmy a výdaje.

Matka mal. dieťaťa na pojednávaní uviedla, že aj doposiaľ určené výživné otec dieťaťa neuhrádza, a preto je vyplácané náhradné výživné.

Kolízna opatrovníčka na pojednávaní poukázala na minimálnu výšku výživného v zmysle zákona o rodine a v tejto súvislosti navrhla, aby súd výživné pre mal. dieťa zvýšil.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom matky mal. dieťaťa, kolízneho opatrovníka, oboznámil sa s obsahom predmetného spisu ako aj obsahom pripojeného spisu č.k. 4P/136/2010 a zistil nasledovný skutkový stav.

Rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 4P/136/2010-35 zo dňa 26.10.2010 súd naposledy rozhodol o výživnom pre mal. C. W., nar. XX.X.XXXX a výživné určil sumou 25,40 eur mesačne. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 22.11.2010.

Mal. C. má t.č. vek 13-tich rokov, je žiačkou 8. ročníka Špeciálnej Základnej školy v F., a to na základe odporúčenia psychológa, nakoľko bola slabšia v učení. Počas týždňa je ubytovaná v internáte, za ktorý matka uhrádza 5 eur a na stravu 20 eur.

Matka mal. dieťaťa nepracuje, je na materskej dovolenke do veku 6-tich rokov dieťaťa. Poberá rodinné prídavky na 7 maloletých detí vo výške 164,- eur mesačne. Žije so svojim druhom F. W., s ktorým má 3 deti. Tento pracuje ako živnostník v lese ako pilčík.

Na základe uvedeného súd právne uzatvára.

Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa ods. 3 cit. zák. ustanovenia každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa ods. 4 cit. zák. ustanovenia pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa od. 5 cit. zák. ust. výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre mal. dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa ods. 3 cit. zák. ustanovenia pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Predmetom konania je zvýšenie výživného na mal. dieťa.

Súd na základe vykonaného dokazovania a cit. zák. ustanovení dospel k záveru, že sú splnené podmienky na zvýšenie výživného zo strany otca mal. dieťaťa z toho dôvodu, že doposiaľ určené výživné nezodpovedá zákonnej výške minimálneho výživného.

Nakoľko ide o minimálnu výšku výživného určenú zákonom o rodine, t.j. výšku, v ktorej je každý rodič mal. dieťaťa povinný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného

zákona /zák. č. 601/2003 Z.z. o životnom minime v znení neskorších predpisov./, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, keďže t.č. minimálne výživné od 01.07.2013 /aj za rok 2014/ činí sumu 27,13 eur mesačne a u otca neboli zistené a preukázané príjmy, ktoré by odôvodňovali určenie aj vyššej sumy výživného.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože sa jedná o veci starostlivosti súdu o maloleté deti, ktoré možno v zmysle § 81 ods. 1 O.s.p. začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

1. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z.